

[Inger Gautier Schmit.]

Den tidligere ærede Taler (Bjerring) var inde paa at tale om Landapotekerne og deres smaa Indtægter og det ønskelige i, at man indskrænkede disses Tal. Jeg skal for det første udtale min Tilfredshed med, at man ikke her har Medhjælpertvang. Muligvis vil man fra Medhjælperne beklage, at denne Bestemmelse om Medhjælperpligt bortfalder for disse mindre Apotekers Vedkommende, men jeg synes jo nok, der er noget berettiget i, at man ikke har en overkvalificeret Arbejdskraft paa et saadant lille Landapotek, som foranlediget heraf maa have ret stort Tilskud fra Fonden. Paa den anden Side skulde man ikke gerne komme ind paa den Tanke at nedlægge Landapotekerne, selv om Fonden maatte give ret klækkelige Tilskud til deres Drift. Man maa huske paa, at Landbefolkningen, naar der indtræder Sygdom, er i højeste Grad interesseret i, at der er et Apotek ved Haanden. Det er ganske rigtigt, at man har Rutebiler, som kan bringe Medicinen fra de store Byapoteker, og jeg tror ogsaa, det bliver brugt i ret udstrakt Grad, men der er ingen Tvivl om, at man i Kommuner, hvor der er et Landapotek, kun har faaet dette, fordi det virkelig tiltrængtes. Nu kan vi, som bor i en By og har let Adgang til at faa Medicin, sagtens sige, at det er meningsløst at opretholde Landapotekerne, naar de skal have saa stort Tilskud fra Fonden, og at de Mennesker maa kunne sende Bud efter Medicin i den nærmeste Købstad, men naar vi tænker paa dem, der sidder ude paa Landet og har ret langt til Byen og ikke altid kan komme af Sted, naar Rutebilen gaar, tror jeg, vi skal holde paa, at det er humant overfor Befolkningen, selv om det koster nogle Penge, at opretholde Landapotekerne. Jeg mener derfor, det er rigtigt at beholde disse, og jeg har i og for sig heller ikke noget imod, at man tager den Tanke op til Overvejelse, at disse, hvor de giver et alt for stort Underskud, faar et mindre Tilskud fra Kommunen.

Forslaget giver Anvisning paa Pensioner saavel for Apotekere og Apotekerensker som for Medhjælperne og disses Enker, og denne Pensionsordning er en betydelig Forankling og Afklaring af det nuværende Forhold, saaledes at man bedre kan overse, hvorledes dette ligger, og jeg kunde tænke mig, hvis man i øvrigt kunde finde de rette Summer for denne Pension, at det for hele Apotekerstanden og for Medhjælperne vilde være tilfredsstillende at have enkle og klare Former anvist. Men det vil selvfølgelig være

et Spørgsmaal, hvorom man kan forhandle, om de Summer, Ministeren har angivet i sit Forslag, de 2 400 og 2 000 for Apotekere og deres Enker og de 1 800 og 1 200 for Medhjælperne, er de rette Summer.

Man tilsigter jo i denne Pensionsordning at ligestille Apotekerne med Tjenestemændene — jeg ser saaledes, at man har indført Reguleringstillæg og Børnetillæg. Men alligevel er der et enkelt Omraade, hvor dette Forslag ikke ligger paa Linie med Ordningen for Statens Tjenestemænd, idet Apotekere, som har under 6 000 Kr. i Indtægt, ikke betaler nogen Afgift til Fonden, den Fond, som maa udrede Pensionerne, medens de Tjenestemænd, som har en Indtægt paa 6 000 Kr., efter den nye Tjenestemandsslov alle maa betale 5 pCt. af deres Indtægt til Selvpensionering. Men dette er jo alt sammen Spørgsmaal, der kan tages op i det kommende Udvalg.

Jeg skal saa endelig til sidst omtale det, som jo er det ganske særlig nye ved det foreliggende Forslag, nemlig Bortfaldet af Privilegierne. Ønskeligheden heraf har som for nævnt allerede været frembragt i Rigsdagen i Fredrik Bajers Dage, men man er stadig veget tilbage for Løsningen af dette Spørgsmaal paa Grund af de økonomiske Konsekvenser, som jo ogsaa maa siges at være ret vidtgaende. Ministeren har nu forelagt Rigsdagen et Forslag til denne Afvikling, som man med megen Interesse har sat sig ind i, og bag hvilket der sikkert ogsaa fra Ministeriets Embedsmænds Side ligger et betydeligt og sagligt Arbejde, som fuldt ud maa anerkendes, og hvis man kan komme til en til alle Sider tilfredsstillende Løsning, vilde vi for vort Vedkommende finde, at det var heldigt at faa Privilegieordningen afløst, saaledes at alle Danmarks Apotekere kommer til at arbejde paa lige Linie. Men vi maa selvfølgelig holde paa, at der maa gives den tilbørlige Erstatning for det Privilegium, som man her borttager fra de reelle Apotekere, et Privilegium, som nu i mangfoldige Tilfælde ikke er deres eget, idet der meget ofte staar ret store Panther i det, og derfor er Forholdet ikke saa enkelt, som det kunde synes at være. Den ærede foregaaende Taler kom i hvert Tilfælde meget let og smertefrit over Afløsningen, og han rettede et — jeg synes næsten truende Blik op til venstre Side, da han sagde, at hvis man ikke nu greb til, kom man bittert til at fortryde det. Jeg tror dog ikke, man skal intimidere paa staaende Fod, dertil er der slet ikke nogen Lejlighed; jeg synes, der er al mulig Grund til at gaa roligt og lidenskabsløst og med den største Velvillie